

Si no vius com penses, acabes pensant com vius.

L'Evangelí d'aquest diumenge recull una paràbola de Jesús en que interpel·la molt directament a qui l'escolta. Està plena de preguntes que, en certa manera, generen sorpresa i incertesa a qui s'adreça. Què en penseu vosaltres d'això? Tot i que la resposta pot ser aparentment senzilla, el seu sentit és molt més profund i deixa dubtes sobre quin és el significat precís que se li vol donar. En primera instància a qui es dirigeix és als sacerdots i ancians que el troben amb la pretensió de desafiar la seva autoritat per predicar i ensenyar al temple. Però també es dirigeix al conjunt de deixebles i a altres persones que el volen escoltar.

La disjuntiva entre els dos fills que han d'anar a treballar la vinya és evident. Hi ha un primer que respon inicialment que no vol anar però que al final en fa cas i, un de segon, amb una reacció contrària: diu que hi anirà de seguida però acaba no fent res. Es tracta d'una actitud ben extensible als nostres dies, independentment que sigui en l'àmbit de l'Església o no. Molts cops es manifesta una intenció de paraula que s'acaba incomplint degenerant en una manca de compromís i incoherència entre el que afirmem oralment i allò que fem d'obra. També altres vegades es tracta de respostes d'aparador, de façana, simples convencions socials que amaguen la hipocresia de molts dels nostres actes. Jesús ens demana compromís i constància respecte als valors de l'Evangelí i la seva posada en pràctica. Hi ha una dita no massa coneguda que afirma que: 'Si no vius com penses, acabes pensant com vius'. Potser aquesta seria una bona cloenda per marcar la nostra reflexió de durant la setmana.

D.P.